

ако вѣхте были вы слѣпи, не быхте имали грѣхъ: а сега дѣмате чѣ видимъ, и грѣхъ-тъ вашъ остава (ѹ васъ). Истина истина ви дѣмамъ: който не влиза прѣзъ врата-та въ двора овчій, но прѣскача отъ дрѣго мѣсто, той є вѣхъва и разбойникъ: А който влиза прѣзъ врата-та, той є пастырь на овцѣ-ты. Немѣ вратарь-тъ отвара, и овцѣ-ты мѣ слѣшатъ гласъ-тъ, и той выка свои-ты овцѣ по има, и искара ги вѣхъ. И когато искара вѣхъ свои-ты овцѣ, и вѣрви прѣдъ тѣхъ, а овцѣ-ты слѣдъ него идѣтъ, зацото знаѣтъ неговъ гласъ. А слѣдъ чѣжди гласъ не вѣрѣтъ, но вѣгатъ отъ него: зацото не знаѣтъ чѣжды гласъ. Тѣзи причта имъ рече Исѣсъ: но тѣ не раздѣхъ цю вѣше онова, цото имъ дѣмаше. И рече имъ пакъ Исѣсъ: истина истина ви дѣмамъ, зацо азъ съмъ врата-та на овцѣ-ты. Сички-ти, колкото сѣ дошли прѣди мене, вѣхъви сѣ и разбойники: но не послѣша ги овцѣ-ты. Азъ съмъ врата-та: който вѣзе прѣзъ мене, той цѣ сѣ спаси, и цѣ вѣзе и изѣзе, и паша цѣ намѣри.

Въ петъкъ на є: недѣла,
отъ Іоанна зачало 37.

Рече Господь на Іудей-ты, кои-то вѣхъ дошли при него: за това ма обыча Отецъ, зацото азъ полагама дѣша-та си, за да а прѣемъ пакъ. Никой а незема отъ мене, но азъ а полагама самоволно: вла-

сть имамъ да ѣж положъ и власть имамъ пакъ да ѣж прѣемъ: тѣзи заповѣдъ прѣхъ ѿ Отца моего. И стана пакъ распра помѣждъ Іудей-ты за тыа дѣмы. И мнозина отъ тѣхъ дѣмаха: той има вѣсъ, и є вѣзменъ: зацо го слѣшате? Дрѣги дѣмаха: тыа дѣмы не сѣ на вѣсенъ (человѣкъ): може ли вѣсъ да отвори очи-ты на слѣпы-ты? И быде праздникъ-тъ на обновленіе-то (на храма) во Іерусалимъ, и зима вѣше. И ходаше Исѣсъ въ цѣрква-та, въ притвора Соломоновъ. А Іудей-ты го обиколиха и мѣ дѣмаха: до кога цѣ дѣржишь дѣши-ты ни въ сѣмненіе? а ко си ты Христосъ, кажи ни право. Отговори имъ Исѣсъ: казахъ ви, и не вѣрѣате: дѣла-та, които азъ правъ въ има-то на Отца моего, тѣ свидѣтельствѣватъ за мене. Но вы не вѣрѣате; зацото не сте отъ мои-ты овцѣ, както ви казахъ. Мои-ты овцѣ слѣшатъ ма гласъ, и азъ ги познавамъ: и тѣ идѣтъ слѣдъ мене. И азъ имъ давамъ животъ вѣчный.

Въ сѣбота на є: недѣла,
отъ Іоанна зачало 38.

Рече Господь на Іудей-ты, които вѣхъ дошли при него. Мои-ты овцѣ слѣшатъ ма гласъ, и азъ ги познавамъ, и слѣдъ мене идѣтъ. И азъ имъ давамъ животъ вѣченъ: и нецѣтъ да погибѣтъ до край; и никой не цѣ ги грабне отъ ма рѣжа. Отецъ мой, който ми ги є далъ, по голѣмъ є отъ сички-ты: и никой не може да ги грабне отъ

рѣжа-та